

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 7. 2019. Údaj uveden pro účely žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. vedené pod sp. zn. 112 Si 102/2019.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Ivou Flaxovou ve věci

žalobce:

bytem

zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Jindrou, AK Praha
sídlem U Prašné brány čp. 3, PSČ 110 00 Praha 1

proti

žalovaným:

1.

bytem

zastoupený advokátkou JUDr. Markétou Soukupovou, AK Most
sídlem J. Ressla čp. 1808/3, PSČ 434 01 Most

2.

sídlem

v konkurzu, insolvenční správce Ing. Miroslav Krejčí
sídlem K Cementárně 1d/čp.1427, PSČ 153 00 Praha 5

o zaplacení 1 000 000 Kč (náhrada škody)

takto:

ROZSUDEK VE VZTAHU K PRVÉMU
ŽALOVANÉMU

- I. Žalovaný ad 1) je povinen zaplatit žalobci částku 1 000 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75% p.a. počínaje ode dne 15.9.2010 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný ad 1) je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 268 884 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Odůvodnění tohoto rozsudku vychází z ustanovení § 157 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“).
2. Předmětem řízení je nárok žalobce na zaplacení částky uvedené ve výroku tohoto rozsudku spolu se zákonným úrokem z prodlení. Žalobce vystupuje v tomto právním vztahu jako fyzická osoba. Žalovaný ad 1) je rovněž fyzickou osobou, zastávající v rozhodné době funkci statutárního orgánu právnické osoby. Žalovaný ad 2) je právnickou osobou, která měla za smluvní povinnost převést žalobci vlastnické právo k níže uvedeným nemovitostem, k čemuž však v důsledku toho, že se nikdy nestal jejich vlastníkem, nedošlo. Porušením níže specifikované právní povinnosti byly zaviněním žalovaných ad 1) a ad 2) uzavřeny neplatné smlouvy. V přímé příčinné souvislosti s tím žalobce utrpěl škodu, jejíž náhrady se touto žalobou domáhá. Žalobce uzavřel se žalovaným ad 2) dne 15.9.2010 kupní smlouvu, jíž měl nabýt do svého výlučného vlastnictví pozemek parcelní č. ■■■ - zahradu o výměře 760 metrů čtverečních, pozemek parcelní č. ■■■/2 - trvalý travní porost o výměře 1 648 metrů čtverečních a pozemek parcelní č. ■■■/36 - vodní plochu o výměře 5 metrů čtverečních, vše zapsáno na LV č. ■■■ v katastrálním území ■■■, v obci ■■■, v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice. Žalobce řádně uhradil smluvní cenu za nemovitosti, uvedené v předchozím odstavci ve výši 1 000 000 Kč. Za žalovaného ad 2) smlouvu podepsal jako statutární orgán - jednatel - žalovaný ad 1). Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice, vklad vlastnického práva ve prospěch žalobce povolil a žalobce byl zapsán jako výlučný vlastník výše uvedených nemovitostí. Předmětné nemovitosti zahrnula insolvenční správkyňe úpadce s názvem ■■■ s.r.o., IČ ■■■ (dále jen úpadce) do majetkové podstaty a žalobce o tom vyrozuměla dopisem ze dne 12.4.2011 s tím, že tyto nemovitosti přešly do vlastnictví žalobce neúčinným právním úkonem ve smyslu ustanovení § 235 insolvenčního zákona. Žalobce namítal, že žádný neúčinný právní úkon neučinil a podal proti zahrnutí všech výše uvedených nemovitostí do soupisu majetkové podstaty žalobu. Následně podala insolvenční správkyňe protižalobu na určení neplatnosti kupní smlouvy, jíž přešlo vlastnické právo k předmětným nemovitostem z úpadce na žalovaného ad 2), od něhož následně tyto nemovitosti koupil žalobce. Městský soud v Praze se v řízení o vyloučení nemovitostí ze soupisu majetkové podstaty úpadce zabýval platností smlouvy, uzavřené mezi úpadcem a žalovaným ad 2) jako předběžnou otázkou. Dospěl k závěru, že tato smlouva je neplatná od samého počátku a žalovaný ad 2) se nikdy vlastníkem těchto nemovitostí nestal, protože smlouvu o převodu nemovitostí za úpadce podepsala neoprávněná osoba - žalovaný ad 1), která v den podpisu již nebyla statutárním orgánem úpadce. Uplatněním zásady, že „nikdo nemůže převést více práv, než sám má“, se vlastníkem těchto nemovitostí nestal ani žalobce. Názor Městského soudu v Praze potvrdil v odvolacím řízení Vrchní soud v Praze. Žalobce utrpěl v příčinné souvislosti s jednáním žalovaných ad 1) a ad 2) škodu, spočívající jednak v zaplacené kupní ceně ve výši 1 000 000 Kč, kterou žalobce zaplatil v dobré víře v to, že nabude / nabyl vlastnické právo k výše uvedeným nemovitostem, k čemuž však nedošlo, jednak ve vynaložení nákladů na právní zastoupení při obraně svých práv. Žalobce písemně vyzval žalovaného ad 1) k náhradě škody - vrácení kupní ceny, úroků z prodlení a úhradě nákladů, vynaložených na právní zastoupení. Následně se žalovaným ad 1) dne 5.12.2012 osobně

jednal a stanovil mu lhůtu pro plnění do konce roku 2012, kterou vzhledem k okolnostem považoval za zcela přiměřenou. Žalovaný ad 1) nechal lhůtu marně uplynout a se žalobcem od posledního jednání nijak nekomunikoval. Žalobce má za to, že jsou naplněny všechny zákonné předpoklady pro vznik škodní odpovědnosti žalovaných ad 1) a ad 2). Na straně žalobce vznikla majetková újma ve výši 1 000 000 Kč. Tuto částku zaplatil žalobce žalovanému ad 2), jehož jediným společníkem a jednatelem v té době byl a stále je žalovaný ad 1). Vlastníkem převáděných nemovitostí se však žalobce nestal. Další majetkovou újmu utrpěl žalobce vynaložením nákladů na právní zastoupení v řízení o vyloučení předmětných nemovitostí ze soupisu majetkové podstaty.

3. Žalovaný ad 1) se k žalobě vyjádřil následovně: žalovaný ad 1) se žalobou v žádném případě nesouhlasí a nárok žalobce uplatněný žalobou neuznává, a to ani co do základu ani co do výše. Žalovaný ad 1) má povědomost o tom, že žalovaný ad 2) je v konkursu. Žalovaný ad 1) ve svém vyjádření k žalobě dále rozporoval tvrzení uváděná v žalobě. Žalobci podle žalovaného ad 1) žádná škoda nevznikla a žalobce je řádným vlastníkem uvedených nemovitých věcí - pro uvedené tvrzení odkázal žalovaný ad 1) na listiny založené u příslušného katastrálního úřadu prokazující vlastnictví žalobce k předmětným nemovitostem. Žalovaný ad 1) v rámci takto formulované procesní obrany vycházel z kopie výpisu z KN dokládající vlastnictví žalobce k předmětným pozemkům a z kopie nabývacího titulu - kupní smlouvy, ze které je patrné, že vše získal žalobce opět do svého vlastnictví v rámci konkursu společnosti [redacted] spol. s r.o. za pouhých 160 000 Kč a podle žalovaného ad 1) nemohla žalobci v žádném případě vzniknout v žalobě tvrzená škoda. S ohledem na uvedené žalovaný ad 1) v rámci procesní obrany poukázal na rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 101 VSPH [redacted]/2012-60 ze dne 20.9.2012 a na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 60 Cm [redacted]/2011-37 ze dne 16.2.2012, které jsou založeny v insolvenčním rejstříku společnosti [redacted] spol. s r.o. IČ: [redacted], včetně textu odvolání samotného žalobce, kde žalobce nebyl v řízení úspěšný jen vzhledem k tehdy uplatňované zásadě, „nikdo nemůže převést více práv, než sám má“, která se však následně poté změnila a následně později začal platit NOZ (zákon č. 89/2012 Sb.), kdy uvedená zásada podle žalovaného ad 1) v současné době neplatí a byla již k okamžiku podání žaloby i překonána. V souvislosti s uvedeným se stal žalobce také vlastníkem pozemků a uplatňuje nyní v řízeních po žalovaných ad 1) a ad 2) škodu, která mu ve skutečnosti nevznikla. Žalovaný ad 1) v rámci procesní obrany namítal, že se žádného tvrzeného porušení povinností nedopustil a není tedy za jakoukoliv potenciální škodu žalobce odpovědný. Žalovaný ad 1) navrhoval žalobu zcela zamítnout.
4. Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 60 IČm [redacted]/2011-37 ze dne [redacted] 2012 ve věci žalobce [redacted], proti žalované JUDr. Aleně Vachtové, se sídlem v Praze 5, Arbesovo náměstí čp. 257/7, insolvenční správky dlužnice [redacted] spol. s r. o., IČO [redacted], se sídlem v Praze 4, Počátecká čp. 1101/8, o vyloučení nemovitostí ze soupisu majetkové podstaty dlužnice soud zjistil, že žaloba se žádostí, aby ze soupisu majetkové podstaty dlužnice [redacted] spol. s r. o., IČO [redacted] se sídlem v [redacted] [redacted] byl vyloučen pozemek parc. č. [redacted] - zahrada o výměře 760 m², pozemek parc. č. [redacted]/2 - trvalý travní porost o výměře 1 648 m² a pozemek parc. č. [redacted]/36 – vodní plocha o výměře 5 m², všechny zapsané na LV č. [redacted] v katastrálním území [redacted], v obci [redacted], v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice, byla zamítnuta. Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 60 IČm [redacted]/2011-37 ze dne [redacted] 2012 soud dále zjistil, že žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 5. 5. 2011 domáhal vyloučení ve výroku uvedených nemovitostí ze soupisu majetkové podstaty dlužnice, kdy žalobce tvrdil, že žalovaná insolvenční správkyne zapsala nemovitosti do soupisu majetkové podstaty neprávem, protože dlužnice nemovitosti převedla kupní smlouvou ze dne 16. 12. 2009 na společnost [redacted] IČO [redacted], se sídlem v [redacted] od které je pak nabyt

žalobce kupní smlouvou ze dne 15. 9. 2010 za částku 1 000 000 Kč, tedy za cenu zcela obvyklou v místě a čase, přičemž žalobce vyvinul před uzavřením kupní smlouvy veškerou možnou opatrnost nahlédnutím do všech dostupných registrů a prověřoval i postavení dlužnice, která tehdy nebyla v úpadku. Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 60 ICm [REDACTED]/2011-37 ze dne [REDACTED] 2012 soud dále zjistil, že žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že kupní smlouva ze dne 16. 12. 2009 uzavřená mezi dlužnicí a společností [REDACTED] je absolutně neplatná, když za dlužnici jako prodávající tuto smlouvu podepsal [REDACTED], který v té době již nebyl oprávněn za dlužnici jednat a jehož zájmy byly v rozporu se zájmy dlužnice a za situace, kdy vlastnické právo k nemovitostem nepřešlo na společnost [REDACTED] nemohl tedy ani žalobce od této společnosti uvedené nemovitosti platně nabýt. Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 60 ICm [REDACTED]/2011-37 ze dne [REDACTED] 2012 soud dále zjistil, že usnesením ze dne 15. 2. 2011, čj. MSPH [REDACTED]/2010-A-20, byl zjištěn úpadek dlužnice a insolvenční správkyň dlužnice byla ustanovena žalovaná JUDr. Alena Vachtová, přičemž toto usnesení nabylo právní moci dne 9. 3. 2011 a dále že usnesením ze dne 18. 4. 2011, čj. MSPH [REDACTED]/2010-B-9, které nabylo právní moci dne 7. 5. 2011, byl na majetek dlužnice prohlášen konkurs.

5. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH 60 INS [REDACTED]/2010) ze dne [REDACTED] 2012 v právní věci žalobce [REDACTED] proti žalované JUDr. Aleně Vachtové, insolvenční správkyň dlužnice [REDACTED] s.r.o., IČO [REDACTED] o vyloučení nemovitostí ze soupisu majetkové podstaty dlužníka, o odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 60 ICm [REDACTED]/2011-37 ze dne [REDACTED] 2012, soud zjistil, že rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 60 ICm [REDACTED]/2011-37 ze dne [REDACTED] se potvrzuje. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že Městský soud v Praze ve výroku označeným rozsudkem rozhodl o zamítnutí žaloby [REDACTED] o vyloučení nemovitostí pozemků parc. č. [REDACTED] - zahrada o výměře 760 m², parcelní č. [REDACTED]/2 - trvalý travní porost o výměře 1.648 m² a parc. č. [REDACTED]/36 - vodní plocha o výměře 5 m², zapsaných na LV č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED], v obci [REDACTED], v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice ze soupisu majetkové podstaty dlužníka [REDACTED] s.r.o. v insolvenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že Městský soud v Praze v odůvodnění rozsudku vycházel ze zjištění, podle něhož dlužnice (společnost [REDACTED] s.r.o.) sporné nemovitosti převedla kupní smlouvou ze dne 16.12.2009 na společnost [REDACTED] se sídlem v [REDACTED], [REDACTED] od které je pak nabyt žalobce [REDACTED] kupní smlouvou ze dne 15. 9. 2010 za částku 1 000 000 Kč. Za dlužnici (společnost [REDACTED] s.r.o.) jako prodávající tuto smlouvu podepsal žalovaný ad 1) [REDACTED] který v době uzavření smlouvy již nebyl oprávněn za dlužníka jednat, neboť byl předchozího dne z funkce jednatele odvolán rozhodnutím jediného společníka dlužníka žalovaným ad 1) [REDACTED] (tedy svou osobou) a současně došlo k převodu jeho obchodního podílu, představujícího 100 % základního kapitálu dlužníka, na [REDACTED] a jmenování [REDACTED] jednatelem dlužníka. Kromě toho kupní smlouvu ke sporným nemovitostem uzavřel žalovaný ad 1) [REDACTED] i za stranu kupující [REDACTED], kde rovněž vykonával funkci jednatele. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že vklad vlastnického práva k nemovitostem ve prospěch společnosti [REDACTED] na základě této smlouvy byl povolen s účinky ke dni 16.12.2009 a že následně podal žalobce [REDACTED] po doručení výzvy JUDr. Aleny Vachtové, insolvenční správkyň dlužnice [REDACTED] spol. s r. o., včas vylučovací

žalobu podle ustanovení § 225 odst. 1 insolvenčního zákona. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že Městský soud v Praze dospěl na základě uvedených zjištění k závěru, že kupní smlouva uzavřená mezi dlužníkem a [REDACTED] odporuje zákonu a je tedy na základě ustanovení § 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (ObčZ) absolutně neplatným právním úkonem a proto žalobce nemohl kupní smlouvou ze dne 15.9.2010 nabýt ke sporným nemovitostem od společnosti [REDACTED] která nebyla jejich vlastníkem, vlastnické právo, a proto Městský soud v Praze o zamítnutí vylučovací žaloby rozhodl na základě zjištění, že žalobce není vlastníkem sporných nemovitostí. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud zjistil, že Vrchní soud v Praze dospěl k těmto zjištěním a závěrům: podle ustanovení § 20 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen ObčZ) právní úkony právnické osoby ve všech věcech činí ti, kteří k tomu jsou oprávněni smlouvou o zřízení právnické osoby, zakládací listinou nebo zákonem (statutární orgány). Podle ustanovení § 39 ObčZ neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům. Podle ustanovení § 29 odst. 1, 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen ObchZ) proti tomu, kdo jedná v důvěře v zápis v obchodním rejstříku, nemůže ten, jehož se takový zápis týká, namítat, že tento zápis neodpovídá skutečnosti (1). Skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže zapsaná osoba prokáže, že třetí osobě bylo provedení zápisu známo dříve (2). Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud zjistil, že Městský soud v Praze správně vycházel nejprve z toho, že zkoumal, zda jsou splněny podmínky, za nichž soud může vyhovět žalobě o vyloučení věci ze soupisu majetkové podstaty, tedy že sporné nemovitosti byly insolvenční správkyňi dlužníka pojaty do soupisu majetkové podstaty, žaloba byla žalobcem podána v zákonné lhůtě 30 dnů ode dne doručení vyrozumění insolvenční správkyňe o soupisu věci do majetkové podstaty, směřuje proti insolvenční správkyňi, účinky soupisu věci do majetkové podstaty trvají a tvrzení žalobce směřuje nejen k prokázání toho, že věc neměla být do soupisu zařazena, nýbrž i toho, že právo, které vylučovalo zařazení věci do soupisu majetkové podstaty, svědčí jemu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu uveřejněný pod č. 52/1998 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že ze skutkových zjištění Městského soudu v Praze, kromě skutečností uvedených shora, vyplývá, že sporné nemovitosti jsou zapsány v majetkové podstatě dlužnice, neboť žalovaná insolvenční správkyňe tvrdí, že byly převedeny na žalobce [REDACTED] v důsledku neúčinného právního úkonu a současně žalovaná insolvenční správkyňe ve své obraně tvrdila, že vlastnické právo ke sporným nemovitostem zapsané ve prospěch žalobce [REDACTED] u katastrálního úřadu na žalobce [REDACTED] nepřešlo, neboť kupní smlouva ze dne 15.9.2010 uzavřená se společností [REDACTED] je neplatná, a této neplatnosti se současně domáhala v incidenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze ve věci sp.zn. 60 ICm [REDACTED]/2011. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že žalobce [REDACTED] byl o zahrnutí sporných nemovitostí do majetkové podstaty dlužnice vyrozuměn dopisem žalované insolvenční správkyňe ze dne 12.4.2011 s uvedením důvodu soupisu spočívajícím v neúčinnosti smlouvy ze dne 16.12.2009 z dlužnice na společnost [REDACTED] a poté na žalobce [REDACTED] ve smyslu ustanovení § 235 insolvenčního zákona. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že při jednání odvolacího soudu v projednávané věci bylo dále zjištěno, že v té době probíhala další řízení u Městského soudu v Praze, jejichž předmětem

byla incidenční žaloba žalované insolvenční správkyně dlužnice proti žalobci [REDACTED] [REDACTED] o určení vlastnictví sporných nemovitostí (sp.zn. 60 ICM [REDACTED]/2011 vedená Městského soudu v Praze) a excindační žaloba podaná společností s ručením omezeným [REDACTED] proti žalované insolvenční správkyni dlužnice o vyloučení dalších nemovitostí, které tato společnost nabyla od dlužníka smlouvou ze dne 16.12.2009. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že žalobce [REDACTED] jenž tvrdil své lepší (vlastnické) právo ke sporným nemovitostem, své tvrzení opíral o zápis svého vlastnického práva v katastru nemovitostí a o skutečnost, že žalobce [REDACTED] před nabytím sporných nemovitostí prověřil všechny dostupné informace z insolvenčního i z obchodního rejstříku, z katastru nemovitostí i z nabývacího titulu (kupní smlouvy ze 16.12.2009) prodávajícího a nezjistil nic, co by vlastnické právo prodávajícího [REDACTED] zpochybňovalo a měla by proto být respektována jeho dobrá víra při nabytí sporných nemovitostí kupní smlouvou ze dne 15.9.2010 a kromě toho žalobce [REDACTED] poukazyval na skutečnost, že osoba podepisující za dlužnici [REDACTED] s.r.o. kupní smlouvu byla v době uzavření smlouvy stále vedena jako jednatel dlužníka, tudíž osoba nabývací touto smlouvou nemovitostí je chráněna účinky zásady materiální publicity údajů zapsaných v obchodním rejstříku. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že odvolací soud se na základě zjištěného skutkového stavu zcela ztotožnil se závěrem Městského soudu v Praze o tom, že kupní smlouva uzavřená dne 16.12.2009 ohledně sporných nemovitostí mezi dlužnicí [REDACTED] s.r.o. a společností [REDACTED] je absolutně neplatná, když tento závěr Městského soudu v Praze je na místě proto, že kupní smlouvu za dlužnici [REDACTED] s.r.o. uzavřel žalovaný ad 1) [REDACTED] který v době uzavření smlouvy již nebyl oprávněn za dlužnici [REDACTED] s.r.o. jednat, neboť byl předchozího dne z funkce jednatele odvolán rozhodnutím jediného společníka dlužnice [REDACTED] s.r.o., kterým byl on sám. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že tento právní úkon dlužnice [REDACTED] s.r.o. (uzavření kupní smlouvy ze dne 16.12.2009) proto trpěl vadou podle ustanovení § 37 ObčZ spočívající v nedostatku vůle dlužníka, kterou za ni nemohl žalovaný ad 1) [REDACTED] náležitě projevit, neboť nebyl osobou, která za dlužnici [REDACTED] s.r.o. podle ustanovení § 20 odst. 1 ObčZ má oprávnění jednat. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího č.j. 101 VSPH [REDACTED]/2012-60 (MSPH [REDACTED]/2010) soud dále zjistil, že soud odvolací toliko doplnil, že skutečnost, že v obchodním rejstříku byl v den podpisu smlouvy žalovaný ad 1) [REDACTED] stále veden jako jednatel dlužníka, nemůže neplatnost tohoto úkonu zhojit, neboť zásada materiální publicity podle ustanovení § 29 ObchZ se v tomto případě neprosadí.

6. Z kupní smlouvy o převodu nemovitostí uzavřené mezi žalobcem a společností [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že společnost [REDACTED] převedla dne 15. 9. 2010 nemovitosti na žalobce za cenu 1 000 000 Kč.
7. Z kupní smlouvy o převodu nemovitostí č. 001/12/2009, uzavřené mezi úpadcem, tehdy dlužnicí a společností [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že tuto smlouvu dne 16. 12. 2009 podepsal žalovaný ad 1) [REDACTED] nejen jako jednatel, jednající za prodávajícího úpadce, tehdy dlužnice, ale rovněž jako jednatel za společnost [REDACTED] jako kupující, dále že v ověřovací doložce k oběma podpisům je uvedeno, že žalovaný ad 1) [REDACTED] listinu vlastnoručně podepsal dne 16. 12. 2009 a že podle razítka Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Teplice byl vklad vlastnického práva k nemovitostem ve prospěch společnosti

26.4.2011, před tím je e-mailová zpráva pro [REDACTED]@[REDACTED].com pozn: "Pane [REDACTED], posílám Vám několik poznámek, jak si věci pamatuji a hlavně odkazují na insolvenční rejstřík firmy [REDACTED] a obchodní rejstřík firmy [REDACTED] a firmy [REDACTED]. Zde ve sbírce listin jsou dokumenty, které dávají časovou osu. Kolem převozu zeminy se domluvíte s panem [REDACTED], chtěl by se s Vámi setkat o víkend v [REDACTED], pokud zde budete, volejte ho na tel.č. [REDACTED], hezký den, pan [REDACTED]. Vážený pane inženýre, zjistil jsem pohledem na stránky katastru, že i firma [REDACTED] má všechny pozemky v [REDACTED]-[REDACTED] zablokované insolvenčním rozhodnutím a pan [REDACTED] už kontaktoval právní poradkyni, která přislíbila pomoc v jeho kauze, chce se také odvolat. Jinak jsem se snažil podívat na časové souvislosti a pokusím se shrnout takto. Někdy před závěrem roku 2009 oslovil pana [REDACTED] jistý pan [REDACTED], který sháněl údajně pro svého otce firmu, aby se jeho otec mohl seberealizovat a i když zdůrazňoval, že převážně všechnu práci bude zajišťovat pro otce on. Zřejmě to způsobilo, že pan [REDACTED] se rozhodl mu prodat obchodní podíl ve společnosti [REDACTED], s.r.o. s tím, že v této firmě hodlal nadále působit, zpočátku jako technický ředitel a posléze jako tichý společník, proto vlastně [REDACTED], s.r.o. byla převedena na pana [REDACTED] staršího ke dni 15.12.2009. Firma nebyla nesolventní, měla uhrazeny všechny své závazky, dostatek prostředků na účtech. Běžel pouze spor s firmou [REDACTED], kdy tato firma poškodila obchodní zájmy firmy [REDACTED] a ten odmítl uhradit částku za práce, které neodpovídali sjednaným podmínkám, firma [REDACTED] pak podala žalobu a u soudu dvě stání firma [REDACTED] vyhrála. Bohužel další odvolání proti zamítnuté insolvenční, na kterém měl být zástupce firmy [REDACTED] v osobě jednatele, nebo jeho syna, pro jejich neúčast soud ohodnotil uznáním návrhu na insolvenční a to je vlastně důvod i současných lapálií s pozemky. Ke dni 15.12.2009 byly organizovány všechny důležité kroky související s převodem obchodního podílu, to je valná hromada působnosti rozhodnutí jediného společníka s prodejem obchodního podílu, byly předány dokumenty účetnictví té firmy a majetek. Zároveň si pan [REDACTED] na jinou firmu převedl pozemky a budovy v [REDACTED]-[REDACTED], protože měl několik variant jejich využití, mimo jiné se objevila varianta spolupráce v příhraničních regionech s perspektivou výstavby lanové dráhy na Moldavu, z toho důvodu byla pozemky převedeny zápisem v katastru na firmu [REDACTED], kde byl pan [REDACTED] rovněž jednatelem. Podání návrhu bylo původně již před prodejem obchodního podílu firmy [REDACTED], ale z důvodu, že firma [REDACTED], s.r.o. se v té době přejmenovávala na nové jméno [REDACTED] bylo vyčkáno, až bude tento nový název zapsán v obchodním rejstříku, to se stalo shodou okolností rovněž 15.12.2009 a proto návrh na převod pozemků původně vrácený z katastrálního úřadu Teplice byl znovu dne 16.12.2009 podán a akceptován. Tyto poznámky uvádím proto, aby bylo zřejmé, že pan [REDACTED] nedělal nic, co by bylo v rozporu s dobrými mravy, pouze si ochránil před prodejem pozemky, se kterými měl jisté zámysly. Jednatel firmy [REDACTED], s.r.o. od 15.12.2009 pan [REDACTED] starší, tedy [REDACTED], s.r.o., dal generální plnou moc svému synovi, panu [REDACTED] mladšímu, v řízení společnosti ve věcech obchodních a pan [REDACTED] se ve firmě [REDACTED] stal technickým ředitelem. Bohužel, jak ukázal čas, mladý pan [REDACTED] se neosvědčil tak, jak pan [REDACTED] předpokládal, ale již svojí neúčastí u odvolacího jednání s firmou [REDACTED] zapříčinil, že insolvence na firmu byla podána, když síla argumentů pro výhru by byla na straně firmy [REDACTED]. Následně na to pan [REDACTED] se ukázal být nespolehlivý, policií hledaný člověk, který zřejmě podvedl i svého otce. Od těchto praktik se pan [REDACTED] distancoval i tím, že k 30.6.2010 od firmy [REDACTED], s.r.o. odešel z funkce technického ředitele a už neakceptoval původní záměr stát se tichým společníkem. Pokud si zadáte do vyhledavače insolvenční rejstřík a dále pak firmu [REDACTED], s.r.o. lze rozbalit celou historii tahanice mezi firmami [REDACTED]-[REDACTED] a pokud se podíváte na obchodní rejstřík na firmu [REDACTED] do sbírky, uvidíte nadčasovou řadu změn v této firmě, zejména v souvislosti s prodejem obchodního podílu. Žádal jsem pana [REDACTED] také o stanovisko k Vámi naznačené žádosti převozu balastu, řekl, že se s Vámi domluví. Já mám problémy s nohou, takže k němu teď nechodím,

jsem pouze v telefonním kontaktu, zeptám se, zda již s Vámi hovořil. S panem [REDACTED] možná získáte i více informací, než ty, na které jsem si vzpomněl a které jsem se snažil popsat. Upozornil jsem ho, že ho zřejmě zavoláte, aby bral telefon, zřejmě by se s Vámi rád setkal o víkendu v [REDACTED]“.

17. Z usnesení insolvenčního soudu 60ICm [REDACTED]/2011-67 ze dne 18.6.2013 ve věci žalobkyně [REDACTED] proti žalované Dr. Alena Vachtová, insolvenční správce dlužníka [REDACTED], s.r.o. o vyloučení nemovitého majetku ze spisu majetkové podstaty dlužníka, soud zjistil, že řízení se zastavilo pro zpětvzetí žaloby.
18. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že pokud synovi dával svolení k podpisům na čemkoli, tak se to týkalo prodeje elektroniky v Mostě a ještě to splácí a to 1 090 Kč měsíčně, je to exekuce. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že měl kvůli synovi jednání na policii 2x v Plzni. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že syna nechce ani vidět, poté co mu udělal a že všechny listiny, které se týkaly syna, mu syn sebral. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že byl u notáře jednou, a to v Teplicích, tam mu na notářství notářka řekla, že tam má nějaké dědictví a to jeho manželky, svědek to dědictví nechtěl, chtěl ho převést na syna a notářka mu řekla, že má nějaké rozkrádání. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že syn se jmenuje [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED] a že mu v roce 2010 vzal občanku a nakoupil si na to nějaké věci. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že svědkovi není známo, že by v prosinci 2009 na něho byl převeden obchodní podíl, svědek uvedl, že nic nedostal a nic na něj převedeno nebylo, nemá ani žádný doklad. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že on nikdy jednatelem společnosti nebyl, ale syn to chtěl, že je svědek starý, aby mu to podepsal. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že ta paní, co to psala, ta mu dala jedny razítka, přišel ještě jeden mladý kluk, vytáhl další razítka a dal mu je taky, ten, co se toho chtěl zbavit. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že tam přišel ten mladík, to byl jednatel, chtěl se toho zbavit, tak to dával jemu a svědkovi řekl, ať to podepíše, že je jeho táta a ten mladík, co tam přišel se v jednacím síni soudu nenachází.
19. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud zjistil, že svědek vyřizoval veškeré záležitosti související s převodem obchodního podílu spol. [REDACTED] s.r.o. na nového nabyvatele a s odvoláním [REDACTED] [REDACTED], tedy žalovaného ad 1) z funkce jednatele. Svědek [REDACTED] výslovně uvedl, že o termínu, ke kterému byl žalovaný ad 1) [REDACTED] odvolán z funkce jednatele, jej nijak neinformoval a žalovaný ad 1) [REDACTED] tedy nevěděl a nemohl ani vědět, že ke dni 16.12.2009 již proběhlo jednání svědka [REDACTED] u notářky Mgr. Polívkové, kde měl být žalovaný ad 1) odvolán z funkce jednatele. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud zjistil, že pracoval pro žalovaného ad 1) od roku 2008,2009, kdy v té době měl žalovaný ad 1) firmu na fyzickou osobu a pak z toho udělali [REDACTED], s.r.o. a zároveň žalovaný vlastnil firmu [REDACTED], s.r.o., kde byl jednatelem a společníkem. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud zjistil, že dostali obchodní nabídky, jedna byla od [REDACTED], ten měl zájem o pozemky a také se jim v té době představil i s občanským průkazem člověk, který jim sdělil, že se jmenuje [REDACTED], který chtěl koupit firmu pro svého otce, kdy sám by za toho tátu dělal všechny činnosti, aby se neunavoval. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud zjistil, že [REDACTED] ml. jim řekl: „já chci tátovi udělat radost, že táta bude majitelem firmy“. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že žalovaný ad 1) řekl, že to není špatný nápad, že firmu [REDACTED], s.r.o. pošle do světa s tím, že pozemky chtěli převést na firmu [REDACTED] [REDACTED], která však v té době ještě neexistovala, když chtěli přejmenovat firmu [REDACTED] s.r.o. na firmu [REDACTED] [REDACTED]. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že vzhledem k tomu, že pan [REDACTED] nechtěl pozemky, připravovali převod pozemků na [REDACTED]. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že svědek dne 24.11.2009 po udělení plné moci žalovaným ad 1) provedl změnu názvu firmy ze společnosti [REDACTED] s.r.o. na

firmu [REDACTED]. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 10.12.2009 jsem připravil kupní smlouvu na převod nemovitostí z firmy [REDACTED] s.r.o. na firmu [REDACTED], která byla dne 11.12.2009 součástí návrhu na vklad, který podali na katastrálním úřadu v Teplicích. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 11.12.2009, to byl pátek, byl návrh na vklad včetně jednoho pare smlouvy s úředně ověřenými podpisy přijat katastrálním úřadem v Teplicích a v pondělí nebo v úterý volali [REDACTED] z k.ú. Teplice, že tam ještě nevidí zřejmě tu změnu firmy a nechtěli jim to přijmout a prý pokud mají zájem na rychlém zavkládování, tak že nejlepší bude ten návrh vzít zpět a podat ho znovu s doloženými výpisy z obchodního rejstříku o té firmě. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že doslova mu z katastrálního úřadu nadiktovali, jak by mělo vypadat to zpětvzetí, takže připravil do počítače žalovanému ad 1) návrh na zpětvzetí, nový návrh na vklad do katastru, kdy svědek nevěděl, kdy se tam žalovaný ad 1) dostane, tak to udělal bez data s tím, že ten den, až tam žalovaný ad 1) půjde, že tam ty data doplní. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že byl klid až do data 17.8.2010, kdy svědek posílal emailem panu [REDACTED] nabídku na pokračování v jednání o prodeji pozemků, kdy si pak spolu navzájem přes maily navrhovali návrh kupní smlouvy. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že žalobce [REDACTED] a žalovaný ad 1) u notářky Mgr. Polívkové v Mostě, vyřešili uložení peněz podle kupní smlouvy do úschovy, kdy smlouva stanovila určitá pravidla, že se na to nesmí sáhnout do té doby, než to bude zapsáno v katastru. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že úschova byla dne 15.9.2010 a že dne 5.10.2010 došlo k tomu, že se jednalo o upřesnění hranice, kdy mezi nemovitostí [REDACTED] a připravovaným pozemkem k prodeji [REDACTED]. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 6.10.2010 byl podán návrh na vklad vlastnického práva k nemovitostem ve prospěch [REDACTED] kdy návrh byl podán v 8,53 hodin dne 6.10.2010 u katastrálního úřadu Teplice. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 11.10.2010 dostali dopis od k.ú. Teplice s výzvou k odstranění nedostatků, kdy chybělo rodné číslo žalobce [REDACTED]. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 15.10.2010 doplňuje [REDACTED] výzvu k.ú. v Teplicích a posílá rodné číslo žalobce [REDACTED] a geometrický plán č. 97-[REDACTED]/2010 pro katastrální území [REDACTED]. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 17.10.2010 byl odeslán e-mail žalobci [REDACTED] nazvaný nabídka pokračování jednání. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 21.10.2010 byl odeslán dopis [REDACTED] na k.ú. Teplice - nabídka [REDACTED] urychlení výzvy katastrálnímu úřadu. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 3.5.2010 vydal Městský soud v Praze usnesení o odmítnutí insolvenčního návrhu na firmu [REDACTED] s.r.o., aby nebyly ohroženy převody pozemků a budoucí majetek žalobce [REDACTED]. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že dne 20.4.2011 posílal e-mail žalobci [REDACTED], několik poznámek o tom, jak si pamatuje celý průběh převodu z firmy [REDACTED] s.r.o. na firmu [REDACTED] včetně nedobré úlohy pana [REDACTED] a že mu žalobce [REDACTED] potvrdil, že poznámky přečetl dne 26.4.2011. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že návrh na vklad dne 16.12.2009 na katastrální úřad nenesl. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že byl činný v otázce změny obchodního jména, resp. byl činný na obchodním rejstříku v otázce změny jména firmy z [REDACTED], s.r.o. na [REDACTED] kdy měl plnou moc od žalovaného ad 1) a byl zplnomocněn k takovému jednání. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že podával návrh na změnu obchodního jména firmy [REDACTED] s.r.o. na [REDACTED], kdy u notářky jednal dne 24.11.2009, kdy změna se v tom obchodním rejstříku objevila dne 15.12.2009. Ze svědeckého výsledku svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že žalovaný ad 1) ho požádal o dvě věci, první věc byla, aby se firma převedla bez nemovitostí na [REDACTED] a druhá věc byla uvolnění z funkce jednatele. Další věcí byl i

převod pozemků z firmy [REDACTED] s.r.o. na firmu [REDACTED]. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že pokud se jedná o ukončení funkce jednatele žalovaného ad 1) v té firmě [REDACTED] s.r.o., tak to probíhalo tak, že [REDACTED] žalovaného ad 1) vyjmul jako jednatele a jednatelství se převedlo na mladého [REDACTED]. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že pokud má vysvětlit rozpor v tom notářském zápisu, proč je tam uveden [REDACTED] starší jako jednatel, nikoli [REDACTED] mladší, svědek uvedl, že [REDACTED] mladší jim řekl, že tu firmu kupuje pro svého otce a složil jim ze strany otce i ty plné moci. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že ukončil činnost žalovaného ad 1) ve firmě [REDACTED] s.r.o. jakožto jednatele, tak, že připravil smlouvu o převodu obchodního podílu s ověřeným podpisem [REDACTED] staršího, dále připravil zakladatelskou listinu firmy [REDACTED] s.r.o. k datu 15.12.2009, dále připravil čestné prohlášení jednatele společnosti s úředně ověřeným podpisem, a to [REDACTED] starší, dále připravil notářský zápis č. [REDACTED] z r. 2009, který je datován dne 15.12.2009, kdy ten den v plné moci rozhodl jako jediný společník o převodu obchodního podílu ve výši 100% základního kapitálu na pana [REDACTED] staršího, odvolal žalovaného ad 1) [REDACTED] z funkce jednatele, jmenoval do funkce jednatele [REDACTED] staršího. K dotazu JUDr. Soukupové, zda pan [REDACTED], jako zmocněnec byl notáře s někým, a to 15.12.2009, nebo tam byl sám, svědek uvádí, že tam byl sám, že avizoval notáře, že pojede za dcerou, tak ho vzala už v 8,00 hodin ráno. Ze svědeckého výslechu svědka [REDACTED] soud dále zjistil, že žalovaný ad 1) podle svědka nemohl vědět, že dne 15.12.2009 dojde k odvolání jeho osoby z funkce jednatele, kdy se tuto skutečnost, že už není jednatelem, žalovaný ad 1) podle výpovědi svědka dozvěděl až po vánocích, až v lednu 2010 a svědek ho dne 15.12.2009 až do ledna 2010 o tom, že byl odvolán z funkce jednatele, neinformoval.

20. Z výpovědi žalovaného ad 1) [REDACTED] soud zjistil, že kauza se odehrála před lety, kdy žalobce [REDACTED] žalovaného ad 1) kontaktoval s tím, že měl v sousedství nějakou nemovitost a měl zájem o pozemek, který vlastnila společnost [REDACTED] a žalovaný ad 1) se se žalobcem [REDACTED] dohodli na nějaké kupní ceně, kdy tuto cenu akceptovaly obě strany. Co se týče vkladu smlouvy mezi [REDACTED] s.r.o. a [REDACTED] [REDACTED] tak z pohledu žalovaného ad 1) byla tato smlouva uzavřena dne 10.12.2009, přičemž den 11.12.2009 byla tato smlouva včetně návrhu na vklad na katastrální úřad v Teplicích předána [REDACTED]. V průběhu dne 11.12.2009 zavolał žalovanému ad 1) [REDACTED], že mu volala paní z KÚ v Teplic, že je tam problém, kdy si žalovaný ad 1) asi měsíc před tím změnil název firmy, a to z [REDACTED] s.r.o. na [REDACTED]. Z katastrálního úřadu v Teplicích [REDACTED] sdělili, že zřejmě ty systémy neviděly, že došlo ke změně obchodního jména a sdělili [REDACTED] že počkají 4-5 dnů, a v případě, že nedojde ke změně v obchodním rejstříku, tak bude lepší, aby připravil nové smlouvy, že dojde ke zpětvzetí a k novému návrhu na vklad a ty smlouvy se tam dají znova s odkazem na ty původní smlouvy. Katastrální úřad panu [REDACTED] sdělil, že by to šlo urychlit sepisem nových smluv. Protože měl žalovaný ad 1) od [REDACTED] takovou informaci, tak mu řekl, ať připraví nové smlouvy, návrh, zpětvzetí a dne 16.12.2009 obdržel žalovaný ad 1) na podatelně od nich ty původní smlouvy včetně zpětvzetí a dal tam ty nové smlouvy ve 4 vyhotoveních. Žalovaný ad 1) si ověřoval, kde nechal smlouvy úředně ověřit a tu jednu verzi smlouvy ověřoval v Louce dne 16.12.2009. Žalovaný ad 1) dal na podatelnu KÚ v Teplicích 4 nové smlouvy včetně těch původních smluv, které obdržel při zpětvzetí. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že [REDACTED] zná možná 20 let a v roce 2006, 2007 ho požádal, aby mu pomáhal, potřeboval vyřizovat administrativní věci, tedy [REDACTED] žalovanému ad 1) připravoval smlouvy. tuto činnost vykonával na základě živnostenského oprávnění a práce mu fakturoval. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že ke změně názvu firmy [REDACTED] s.r.o. na [REDACTED] došlo v prosinci 2009, kdy k přepisu obchodního jména došlo dne 15.12.2009 a dne 15.12.2009 žalovaný ad 1) v obchodním rejstříku už viděl tuto změnu. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že [REDACTED] na zápis změny firmy

v obchodním rejstříku uděloval generální plnou moc, kdy tyto věci pro žalovaného ad 1) zařizoval [REDAKCE]. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že k převodu společnosti [REDAKCE], s.r.o., kdy jediným společníkem a vlastníkem byl žalovaný ad 1) na třetí osobu došlo tak, že na konci roku 2009 se žalovaný ad 1) sešel s mladým panem [REDAKCE] a on žalovanému ad 1) sdělil, že by měl zájem o firmu žalovaného ad 1), o spolupráci, že by mohli dostat i nějaké další zakázky, například do tepláren apod. a současně žalovanému ad 1) sdělil, že je tam nějaký problém s rejstříkem trestů a že bude [REDAKCE] ml. podnikat na tatínka, tedy na [REDAKCE] st.. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že [REDAKCE] mladší přijel, kdy většinu věcí vyřizoval on sám, ale pokud docházelo k nějakým úředním věcem, tak měl [REDAKCE] ml. ověřenou plnou moc od otce, tedy [REDAKCE] st.. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že převodem společnosti [REDAKCE] s.r.o. na třetí osobu pověřil [REDAKCE] kdy udělil plnou moc [REDAKCE]. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že žalovaný ad 1) dne 14.12.2009 zmocnil [REDAKCE] k tomu, aby jménem zmocnitele jednal na valné hromadě společnosti u notářky v Mostě, Mgr. Polívkové, při projednání návrhu na odvolání žalovaného ad 1) z funkce jednatele a jediného společníka firmy [REDAKCE] s.r.o. a k tomu vynaložil veškeré potřebné kroky a úsilí, dále, aby činil veškeré právní úkony související se zastupováním zmocnitele při jednání s rejstříkovým soudem v Praze, kdy zmocněnec je zejména oprávněn podávat návrhy, doplňovat je, měnit je, podávat opravné prostředky, či se jich vzdávat, vzdávat se práva odvolání a přijímat písemnosti a to vše i tehdy, je-li podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci, přičemž tato plná moc se uděluje i v rozsahu práv a povinností podle ustanovení § 105-153 obchodního zákoníku pro společnosti s ručením omezeným. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že žalovaný ad 1) nevěděl, že dne 15.12.2009 bude probíhat jednání u notářky Mgr. Ludmily Polívkové, kdy u jednání u notářky Mgr. Ludmily Polívkové dne 15.12.2009 žalovaný ad 1) nebyl, kdy k tomuto jednání pověřoval [REDAKCE]. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že se dozvěděl [REDAKCE] že již není jednatelem [REDAKCE] s.r.o., někdy na přelomu roku 2010, někdy v lednu, únoru 2010. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že ještě v lednu 2010 vyřizoval nějaké předávací protokoly, například co se týče převodu obchodního podílu, kdy [REDAKCE] žalovanému ad 1) řekl, že do té doby, pokud je zapsán na obchodním rejstříku, je pořád jednatelem. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že nebyl nijak osobně činný v rejstříkovém řízení o zápisu společnosti [REDAKCE] s.r.o., kdy vše vyřizoval [REDAKCE]. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že všechny tyto věci projednávali s panem [REDAKCE] mladším, nastavili si jasná pravidla, ve firmě byly movité věci, to bylo součástí předávacího protokolu, dohodli se s tím, že nemovitost se vyjme a převede na [REDAKCE] a s tím pan [REDAKCE] ml. souhlasil. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že to jestli například pan [REDAKCE] mladší kontaktoval svého tatínka, to neví, to už byla jejich věc. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že podepsal kupní smlouvu ze dne 10.12.2009, současně ověřoval i podpisy za prodávajícího a kupujícího a pak předal návrh na vklad vlastnického práva [REDAKCE] který měl za úkol to zavkladovat. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že návrh na vklad vlastnického práva, který byl učiněn katastrálnímu úřadu v Teplicích dne 11.12.2009 v 9,06 hodin, má jako přílohy návrhu 4 kupní smlouvy ze dne 10.12.2009 a kdy přílohou návrhu je tedy 4x kupní smlouva s ověřenými podpisy prodávajícího a kupujícího, přičemž žalovaný ad 1) uvedl, že to jsou jeho podpisy a to na návrhu na vklad vlastnického práva k nemovitosti ze dne 10.12.2009, jak za prodávajícího, tak za kupujícího, rovněž tak jsou jeho podpisy na kupní smlouvě ze dne 10.12.2009, jak za prodávajícího, tak za kupujícího. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že na návrhu na vklad vlastnického práva k nemovitosti ze dne 16.12.2009 jsou oba podpisy jeho podpisy, kdy žalovaný ad 1) osobně dne 16.12.2009 tento návrh k.ú. předložil, kdy žalovaný ad 1) v rámci své výpovědi potvrdil, že účastníci smluvního vztahu žádají, aby k.ú. rozhodl o vkladu vlastnického práva tak, jak je uvedeno v čl. II, odst. 2 kupní smlouvy č. 001/12/10/2009 ze dne 10.12.2009 s tím, že žalovaný v rámci účastenské výpovědi uvedl, že v příloze předložil k.ú. doklady - 4x kupní smlouva ze

dne 16.12.2009, kdy žalovaný dále zdůraznil, že dal KÚ nový návrh na vklad a původní smlouvy ze dne 10.12.2009 plus nové smlouvy ze dne 16.12.2009. Z výpovědi žalovaného ad 1) soud zjistil, že ke dni 16.12.2009, kdy podával návrh na vklad vlastnického práva, žalovaný ad 1) nevěděl, že je odvolán z funkce jednatele [REDACTED], s.r.o..

21. Na základě zjištění učiněných z předložených listin, z účastenské výpovědi žalovaného ad 1), ze svědeckého výslechu [REDACTED] a ze svědeckého výslechu [REDACTED] [REDACTED] st. dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu ve věci samé: kupní smlouva ze dne 16. 12. 2009 uzavřená mezi úpadcem, tehdy dlužnicí společností [REDACTED] s.r.o. a společností [REDACTED] je absolutně neplatná, když za úpadce, tehdy dlužnici společnost [REDACTED] s.r.o. jako prodávající tuto smlouvu podepsal žalovaný ad 1) [REDACTED], který v té době již nebyl oprávněn za úpadce, tehdy dlužnici jednat a jehož zájmy byly v rozporu se zájmy úpadce, tehdy dlužnice a za situace, kdy vlastnické právo k předmětným nemovitostem nepřešlo na společnost [REDACTED] nemohl tedy ani žalobce [REDACTED] od této společnosti uvedené nemovitosti platně nabýt. Konkrétně se jednalo o prodej pozemků parcelní č. [REDACTED] - zahrada o výměře 760 m², parcelní č. [REDACTED]/2 - trvalý travní porost o výměře 1 648 m² a parcelní č. [REDACTED]/36 - vodní plocha o výměře 5 m², zapsaných na LV č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED], v obci [REDACTED], v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice. Za dlužnici (společnost [REDACTED] s.r.o.) jako prodávající kupní smlouvu ze dne 16.12.2009 podepsal žalovaný ad 1) [REDACTED] který v době uzavření smlouvy již nebyl oprávněn za dlužníka jednat, neboť byl předchozího dne 15.12.2009 z funkce jednatele odvolán rozhodnutím jediného společníka úpadce, tehdy dlužnice žalovaným ad 1) [REDACTED] (tedy svou osobou) a současně došlo k převodu jeho obchodního podílu, představujícího 100 % základního kapitálu úpadce, tehdy dlužnice, na [REDACTED] a jmenování [REDACTED] jednatelem úpadce, tehdy dlužnice. Kromě toho kupní smlouvu ze dne 16.12.2009 ke sporným nemovitostem uzavřel žalovaný ad 1) [REDACTED] i za stranu kupující [REDACTED] s.r.o., kde rovněž vykonával funkci jednatele. Pokud tedy úpadce, tehdy dlužnice (společnost [REDACTED]) sporné nemovitosti převedla neplatnou kupní smlouvou ze dne 16.12.2009 na společnost [REDACTED], IČO [REDACTED], se sídlem v [REDACTED] od které je pak měl nabýt žalobce [REDACTED] kupní smlouvou ze dne 15. 9. 2010 za částku 1 000 000 Kč, pak i kupní smlouva ze dne 15.9.2010 uzavřená mezi společností [REDACTED] IČO [REDACTED] a žalobcem [REDACTED] je absolutně neplatným právním úkonem. Vklad vlastnického práva k nemovitostem ve prospěch společnosti [REDACTED] na základě kupní smlouvy ze dne 16.12.2009 byl povolen s účinky ke dni 16.12.2009. Kupní smlouva uzavřená mezi úpadcem, tehdy dlužnicí společností [REDACTED] s.r.o. a společností [REDACTED] odporuje zákonu a je tedy na základě ustanovení § 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (ObčZ) absolutně neplatným právním úkonem a proto jak shora uvedeno žalobce nemohl kupní smlouvou ze dne 15.9.2010 nabýt ke sporným nemovitostem od společnosti [REDACTED] která nebyla jejich vlastníkem, vlastnické právo. Žalobce [REDACTED] není vlastníkem sporných nemovitostí, když vlastnické právo ke sporným nemovitostem zapsané ve prospěch žalobce [REDACTED] u katastrálního úřadu v Teplicích na žalobce [REDACTED] neboť i kupní smlouva ze dne 15.9.2010 uzavřená mezi žalobcem [REDACTED] a společností [REDACTED] je absolutně neplatným právním úkonem. Žalobce [REDACTED] žalovanému ad 2) společnosti [REDACTED] kupní cenu za předmětné pozemky ve výši 1 000 000 Kč řádně uhradil. Po úpadku společnosti [REDACTED] s.r.o. napadla převod pozemků insolvenční správkyne úpadce a zahrнула veškeré pozemky do majetkové podstaty úpadce. Proti tomuto kroku insolvenční

správkyně podali vylučovací žaloby jak žalobce [redacted] (v rozsahu jím koupené části pozemků) tak žalovaný ad 2) společnost [redacted], nicméně žaloba žalobce [redacted] byla zamítnuta Městským soudem v Praze a následně toto rozhodnutí potvrdil též nadřízený Vrchní soud v Praze. Důvod pro zamítnutí žaloby spatřovaly shodně soudy obou stupňů ve skutečnosti, že při podpisu návrhu na vklad a kupní smlouvy ze dne 16.12.2009, na jejichž základě byl katastrálním úřadem povolen vklad vlastnického práva k předmětným pozemkům ve prospěch žalovaného ad 2) společnosti [redacted], žalovaný ad 1) [redacted] jednal za společnost [redacted] s.r.o., aniž k tomu měl oprávnění. Platný tedy nebyl ani převod vlastnického práva na žalovaného ad 2) společnost [redacted] a ten následně nemohl platně převést část pozemků na žalobce [redacted]. Žalovaný ad 2) společnost [redacted] následně vzal svou vylučovací žalobu zpět. Žalobce [redacted] zaplatil žalovanému ad 2) společnosti [redacted] kupní cenu za předmětné nemovitosti, a to ve výši 1 000 000 Kč, jak shora uvedeno, ovšem pozemky žalobce [redacted] od žalovaného ad 2) společnosti [redacted] nenabyl. Zaviněním žalovaného ad 1) [redacted], at' již jednal jako fyzická osoba, jednatel společnosti [redacted] s.r.o. či jednatel žalovaného ad 2) společnosti [redacted] došlo k bezdůvodnému obohacení žalovaného ad 2) společnosti [redacted] na úkor žalobce [redacted]. Žalovaný ad 1) [redacted] porušil obecnou prevenční povinnost podle ustanovení § 415 ObčZ, která kterékoli právnické či fyzické osobě toto ustanovení ukládá počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na majetku. Pod obecnou prevenční povinností lze podřadit imperativ nečinit vědomě nedbalostí neplatné právní úkony, které mohou mít za následek majetkovou újmu na straně osoby, která o neplatnosti nevěděla a s přihlédnutím k okolnostem, za nichž činila právní úkon, ani vědět nemohla. Funkce jednatele vzniká jmenováním a zaniká kromě jiného odvoláním. Zápis o jmenování a odvolání jednatele do obchodního rejstříku má deklaratorní povahu (viz ustanovení § 125 ObchZ). Jednatel, který byl odvolán, již není statutárním orgánem a ode dne účinnosti odvolání tedy pozbyl oprávnění jednat jménem právnické osoby. Žalovaný ad 1) [redacted] svým jednáním shora popsáním porušil ustanovení § 20 odst. 1 ObčZ ve spojení s ustanovením § 133 odst. 1 ObčZ, neboť jednal neoprávněně za právnickou osobu, aniž by byl jejím statutárním orgánem nebo aniž by byl vybaven plnou mocí tohoto statutárního orgánu. Žalovaný ad 1) [redacted] jako bývalý statutární orgán o této skutečnosti v době právního úkonu dne 16.12.2009 mohl a měl vědět, a pro to je za škodu plně odpovědný. Zákonným předpokladem pro vznik škodní odpovědnosti je přímá příčinná souvislost mezi majetkovou újmou, která žalobci [redacted] vznikla a porušením právní (smluvní povinnosti), jehož se dopustil žalovaný ad 1) [redacted]. Protože žalovaný ad 1) [redacted] a žalovaný ad 2) společnost [redacted] způsobili neplatnost smlouvy o převodu nemovitostí ze dne 16.12.2009, uzavřené mezi úpadcem, tehdy dlužnicí společností [redacted] s.r.o. a žalovaným ad 2) společností [redacted], přičemž za obě tyto společnosti jednal jako jediný jednatel žalovaný ad 1) [redacted], tak žalobci [redacted] neschválí vlastnické právo ke shora uvedeným nemovitostem a tudíž žalobci [redacted] vznikla majetková újma ve výši žalované částky. Žalobci [redacted] vznikla škoda v důsledku neplatnosti kupní smlouvy, uzavřené mezi úpadcem, tehdy dlužnicí a žalovaným ad 2), přičemž tuto smlouvu za obě strany, jak shora uvedeno, podepsal žalovaný ad 1) [redacted]. V tomto řízení bylo prokázáno, že dne 16. 12. 2009 žalovaný ad 1) [redacted] nebyl jednatelem úpadce, tehdy dlužnice, když byl z této funkce odvolán rozhodnutím jediného společníka úpadce, tehdy dlužnice dne 15. 12. 2009, a nemohl tedy jménem úpadce, tehdy dlužnice jako prodávající platně uzavřít kupní smlouvu, kterou byly

převedeny nemovitosti na společnost [redacted] Smlouva uzavřená mezi úpadcem, tehdy dlužníci a [redacted] odporuje zákonu a je na základě ustanovení § 39 ObčZ absolutně neplatným právním úkonem, přičemž neplatnost právního úkonu je soud povinen zkoumat z úřední povinnosti, aniž by ji kterýkoli z účastníků musel namítat. Žalobce [redacted] navazující kupní smlouvou ze dne 15. 9. 2010 „kupoval“ nemovitosti od společnosti [redacted] [redacted] která nebyla jejich vlastníkem, a žalobce se tudíž vlastníkem předmětných nemovitostí nemohl stát. Proto pokud žalobce [redacted] nabyl předmětné nemovitosti od společnosti [redacted] jako od nevlastníka, přičemž vycházel ze zápisu v katastru nemovitostí označujícího převodce za jejich vlastníka, nestal se vlastníkem předmětných nemovitostí. Žalovaný ad 2) společnost [redacted] byl v době podpisu smlouvy ze dne 15.9.2010 zapsán jako vlastník převáděných nemovitostí v katastru nemovitostí a žalobce [redacted] jednal v dobré víře ve správnost údajů, zapsaných v této veřejné evidenci, když jednání žalobce [redacted] bylo plně v souladu s principem materiální publicity, charakteristické jak pro katastr nemovitostí, tak pro obchodní rejstřík. Žalobce [redacted] se při uzavírání smlouvy žádného protiprávního jednání ani porušení obecné prevenční povinnosti nedopustil. Žalovaný ad 1) [redacted] byl zapsán jako statutární orgán úpadce, tehdy dlužnice společnosti [redacted] s.r.o. v obchodním rejstříku až do data 26.1.2010. Právní úkon úpadce, tehdy dlužnice společnosti [redacted] s.r.o. (uzavření kupní smlouvy ze dne 16.12.2009) proto trpěl vadou podle ustanovení § 37 ObčZ spočívající v nedostatku vůle dlužníka, kterou za ni nemohl žalovaný ad 1) [redacted] náležitě projevit, neboť nebyl osobou, která za úpadce, tehdy dlužnici společnosti [redacted] s.r.o. podle ustanovení § 20 odst. 1 ObčZ má oprávnění jednat. Skutečnost, že v obchodním rejstříku byl v den podpisu smlouvy žalovaný ad 1) [redacted] stále veden jako jednatel dlužníka, nemůže neplatnost tohoto úkonu zhojit, neboť zásada materiální publicity podle ustanovení § 29 ObchZ se v tomto případě neprosadí. Porušením shora specifikovaných právních povinností a v důsledku zavinění žalovaného ad 1) a ad 2) byly uzavřeny neplatné smlouvy a v příčinné souvislosti s tím, žalobce utrpěl škodu ve výši žalované částky. Proto v daném případě nemůže skutečnost, že žalovaný ad 1) [redacted] byl zapsán v obchodním rejstříku v době uzavření smlouvy dne 16.12.2009 jako jednatel, působit vůči němu samotnému, který sám sebe předchozího dne odvolal z funkce jednatele rozhodnutím jediného společníka dlužníka. Uzavíral-li žalovaný ad 1) [redacted] smlouvu za stranu prodávající i za stranu kupující, pak nelze v tomto úkonu připustit ochranu dobré víry nabyvatele, neboť mu musela být známa skutečnost, že on sám už jednatelem úpadce, tehdy dlužnice není. To ovšem vede soud k jednoznačnému závěru, že kupní smlouva ze 16.12.2009 nebyla uzavřena platně, byť katastrální úřad změnu vlastníka z úpadce, tehdy dlužnice na [redacted] vyznačil. Pokud bylo v projednávané věci zjištěno, že i přes zápis vlastnického práva ke sporným nemovitostem ve prospěch společnosti [redacted] tato společnost jejich vlastníkem nebyla, nemohla kupní smlouvou ze dne 15.9.2010 převést platně vlastnické právo na žalobce [redacted] neboť i taková smlouva je pro rozpor se zákonem absolutně neplatná podle ustanovení § 39 ObčZ.

22. Na základě shora uvedeného závěru o skutkovém stavu posoudil soud věc po právní stránce takto: podle ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (ObčZ), právní úkony právnické osoby ve všech věcech činí ti, kteří k tomu jsou oprávněni smlouvou o zřízení právnické osoby, zakládací listinou nebo zákonem (statutární orgány). Podle ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (ObchZ), ustanovení tohoto zákona o jednotlivých obchodních společnostech a družstvu určují statutární orgán, jehož jednání je jednáním podnikatele. V souladu s ustanovením § 133 odst. 1 ObchZ statutárním orgánem společnosti s ručením omezeným je jeden nebo více jednatelů. Je-li

jednatelů více, je oprávněn jednat jménem společnosti každý z nich samostatně, nestanoví-li společenská smlouva nebo statuty jinak. Zápis statutárního orgánu do obchodního rejstříku má deklaratorní význam a oprávnění statutárního orgánu jednat jménem obchodní společnosti či družstva vzniká nezávisle na zápisu osob, jež jsou statutárním orgánem či jeho členem, do obchodního rejstříku, přičemž rozhodným okamžikem je okamžik jejich volby či jmenování (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 6. 2011, ve věci sp. zn. 29 Cdo 3025/2000). Zápis jednatele společnosti s ručením omezeným do obchodního rejstříku byl před účinností novely obchodního zákoníku provedené zákonem č. 142/1996 Sb., konstitutivním zápisem. Jestliže byl jednatel jmenován valnou hromadou do funkce před účinností novely obchodního zákoníku provedené citovaným zákonem, mohl jednat jménem společnosti jako její statutární orgán ode dne účinnosti této novely, i když nebyl zapsán do obchodního rejstříku; do účinnosti novely jménem společnosti jako jednatel jednat nemohl. Podle ustanovení § 39 ObčZ neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům. Podle ustanovení § 39 ObčZ je neplatný právní úkon, který svým obsahem odporuje zákonu. Jednání jiné osoby než statutárního orgánu za právnickou osobu (nemá-li tato osoba odpovídající pověření či plnou moc, vystavenou statutárním orgánem), zákonu odporuje a je tedy neplatné. Na základě ustanovení § 11 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ten, kdo vychází ze zápisu v katastru učiněného po 1. lednu 1993, je v dobré víře, že stav katastru odpovídá skutečnému stavu věci, ledaže musel vědět, že stav zápisů v katastru neodpovídá skutečnosti. Z textu zákona nelze dovodit nic jiného, než skutečnost, že ten, kdo vychází ze zápisu v katastru nemovitostí, je v dobré víře, že tento stav odpovídá skutečnosti, samozřejmě za předpokladu, že nemusel vědět, že tomu tak není. Na dobrou víru nabyvatele zákon neváže bezprostřední nabytí vlastnictví, ale jen zakládá právo oprávněné držby (ustanovení § 130 ObčZ) a možnost nabytí vlastnického práva vydržením (ustanovení § 134 ObčZ). Oprávněný držitel má právo na takovou dispozici s věcí, při které nedochází ke změně vlastnického práva. Pokud oprávněný držitel věc prodá, může nabyvateli vzniknout jen právo oprávněné držby, nikoliv právo vlastnické (nejde-li o výjimky výslovně stanovené zákonem). Ani ustanovení § 11 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem neprolomil zásadu, že nikdo nemůže převést na jiného více práv, než sám měl - viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 7. 2003 ve věci sp. zn. 22 Cdo 1836/2002. Stejně judikoval Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku ze dne 16. 10. 2010 ve věci vedené pod sp. zn. 30 Cdo 250/2009, kde navíc upřesnil, že otázka nabytí vlastnického práva v dobré víře byla Ústavním soudem rozvinuta v souvislosti s právními důsledky při odstoupení od smlouvy. Tento princip - z povahy věci - nelze ovšem uplatnit v případě absolutní neplatnosti právního úkonu, tedy nelze jím vytěšňovat zákonné důsledky, kdy účastníky sledovaný (zde) věcněprávní vztah prostřednictvím předmětné kupní smlouvy nebyl vůbec založen (na rozdíl od hmotněprávní situace, kdy od platně uzavřené smlouvy účastník po právu odstoupil a došlo tak k jejímu zrušení od samého počátku ve smyslu ustanovení § 48 odst 2 ObčZ), neboť uvedená smlouva - coby dvoustranný právní úkon - byla postižena absolutní neplatností. Podle ustanovení § 29 odst. 1, 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen ObchZ) proti tomu, kdo jedná v důvěře v zápis v obchodním rejstříku, nemůže ten, jehož se takový zápis týká, namítat, že tento zápis neodpovídá skutečnosti (1). Skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže zapsaná osoba prokáže, že třetí osobě bylo provedení zápisu známo dříve (2). Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 5.1.2011 č.j. 29 Cdo 2651/2009 uvedl, že ochrana dobré víry se vztahuje na ty účastníky smlouvy, kteří mohli být důvodně přesvědčeni o tom, že osoby zapsané v obchodním rejstříku jako členové představenstva, jimi skutečně byly. Nejvyšší soud takto vyslovil názor, že to, že je člen statutárního orgánu zapsán v obchodním rejstříku, nezakládá bez dalšího důvěru v tento zápis ve smyslu ustanovení § 29 odst. 1 ObchZ. K otázce platnosti smluv o převodu nemovitostí zastává soudní judikatura konstantní

stanovisko, vycházející ze zásady, že nikdo nemůže převést na jiného více práv, než sám má (srov. např. rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 9.12.2009 sp.zn. 31 Odo 1424/2006). Proto i zápisy o stavu vlastnického práva v katastru nemovitostí nejsou konečnou informací o vlastnickém právu, ale působí pouze jako zákonná vyvratitelná domněnka, kterou jsou soudy oprávněny posoudit, a v případě, že je prokázán opak, vycházejí ze zjištěného skutkového stavu. Ústavní soud se ve svém usnesení sp.zn. I. ÚS 2016/10 ze dne 13. srpna 2012 staví za výklad velkého senátu Nejvyššího soudu v rozhodnutí sp.zn. 31 Odo 1424/2006 směřující k preferenci zásady, že nikdo nemůže převést na jiného více práv, než sám má. Podle ustanovení § 42 ObčZ, vznikne-li pro neplatnost právního úkonu škoda (culpa in contrahendo), odpovídá se za ní podle ustanovení ObčZ o odpovědnosti za škodu. Jak uvádí velký komentář k ObčZ (Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol. Beck 2009) na str. 382 zavinění lze přičíst i ve formě nevědomé nedbalosti, která také zakládá povinnost škodu nahradit, bylo-li příčinou škody zaviněné protiprávní způsobení neplatnosti právního úkonu (viz judikát uveřejněný ve Sbírce rozhodnutí pod sp. zn. R 56/2004: Porušení smluvní povinnosti je protiprávním úkonem i ve vztahu k poškozenému, který není účastníkem smlouvy). Podle citovaného ustanovení § 20 odst. (1) ObčZ právní úkony právnické osoby ve všech věcech činí ti, kteří k tomu jsou oprávněni smlouvou o zřízení právnické osoby, zakládací listinou nebo zákonem (statutární orgány). Podle ustanovení § 20 odst. (2) ObčZ za právnickou osobu mohou činit právní úkony i jiní její pracovníci nebo členové, pokud je to stanoveno ve vnitřních předpisech právnické osoby nebo je to vzhledem k jejich pracovnímu zařazení obvyklé. Překročí-li tyto osoby své oprávnění, vznikají práva a povinnosti právnické osobě jen pokud se právní úkon týká předmětu činnosti právnické osoby a jen tehdy, jde-li o překročení, o kterém druhý účastník nemohl vědět. Podle citovaného ustanovení § 133 odst. (1) ObchZ statutárním orgánem společnosti je jeden nebo více jednatelů. Je-li jednatelů více, je oprávněn jednat jménem společnosti každý z nich samostatně, nestanoví-li společenská smlouva nebo statuty jinak. Podle ustanovení § 133 odst. (2) ObchZ omezení oprávnění může pouze společenská smlouva, statuty nebo valná hromada. Takové omezení je však vůči třetím osobám neúčinné. Podle ustanovení § 133 odst. (3) ObchZ jednatelé jmenuje valná hromada z řad společníků nebo jiných fyzických osob. Podle ustanovení § 125 odst. (1) ObchZ valná hromada je nejvyšším orgánem společnosti. Do její působnosti patří podle písm. f) jmenování, odvolání a odměňování jednatelů. Podle ustanovení § 125 odst. (2) ObchZ neurčí-li společenská smlouva jinak, uděluje a odvolává valná hromada prokuru. Podle ustanovení § 125 odst. (3) ObchZ valná hromada si může vyhradit rozhodování věcí, které jinak náleží do působnosti jiných orgánů společnosti. Podle ustanovení § 39 ObčZ neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přiči dobrým mravům. Základním projevem zásady autonomie vůle je možnost subjektů upravit si své poměry podle vlastního uvážení právním jednáním. Nejdůležitějším aspektem autonomie vůle je svoboda rozhodnout o obsahu právního jednání. Zákon v tomto ustanovení staví této svobodě určité hranice. Právní jednání musí svým obsahem a účelem odpovídat zákonu a dobrým mravům. Není třeba, aby jednající o nedovolenosti svého jednání věděl (Rc 33/75). V ustanovení § 39 ObčZ nalézá soud základní kritéria k posouzení obsahu a účelu právního jednání: rozpor se zákonem (illegalitu) a rozpor s dobrými mravy (amoralitu). Přitom rozpor se zákonem spočívá ve dvou skutkových podstatách - může jít (1) o přímý rozpor se zákonem - jednání contra legem a (2) o rozpor spočívající v obcházení zákona - jednání infraudem legis. Účelem těchto právních mezí není pouze zaručit dodržování jednotlivých právních pravidel, ale především chránit zásadu autonomie vůle jako takovou, a tím soudržnost právního řádu a jeho autoritu. Pokud by právo nesankcionovalo zneužívání svobody, kterou na druhé straně garantuje, právní řád by se zhroutil. Obsahem právního jednání je třeba rozumět nejen jednotlivá práva a povinnosti, ale též například sjednané plnění a okolnosti, za nichž má být plněno. Obsah právního jednání v širším významu zahrnuje též jeho účel. Účelem rozumíme představu toho, co si přejeme, aby se stalo. Zákonodárce ho

však staví výslovně vedle obsahu. Právně relevantním účelem smlouvy je takový účel, který sledují buď všechny subjekty smlouvy, anebo ho sleduje pouze některý z nich, ostatní však o tomto cíli vědí nebo ho z okolností, za kterých k právnímu jednání dochází, musejí předpokládat. Účel právního jednání nelze zaměňovat s pohnutkou (motivem), kterou byl jednající veden. Motiv, i když by byl v rozporu se zákonem, nepůsobí neplatnost právního jednání. Následkem překročení stanovených hranic je absolutní neplatnost právního jednání. Tato neplatnost působí již od počátku (ex tunc). Může se jí dovolat především osoba zúčastněná na právním jednání; třetí osoba pouze v případě, má-li na tom právní zájem (jejíž hmotněprávní postavení může být neplatností právního jednání ovlivněno). Následkem absolutní neplatnosti je vznik bezdůvodného obohacení. Plnění, které bylo poskytnuto na základě neplatného právního jednání, je třeba vrátit (ustanovení § 451 an. ObčZ). Otázku neplatnosti třeba posuzovat k okamžiku vzniku právního jednání. Ani v případě, kdy soud dojde k závěru, že zákonný zákaz se na posuzovaný případ vztahuje, nelze apriori přijmout závěr o sankci v podobě absolutní neplatnosti. Vzhledem k rozdílnosti zákonných zákazů a rozmanitosti právních jednání nemůže každý rozpor s kogentním pravidlem objektivního práva vést k absolutní neplatnosti právního jednání. Nutno vysledovat hodnotu, která je normou chráněna, a poměřit ji s ústavní hodnotou, kterou bychom omezili, tedy se svobodnou vůlí člověka. Pakliže chráněná hodnota převáží, pak a jedině tehdy je dán rozpor se zákonem (pravidlo přiměřenosti). Je třeba zjistit, k čemu zákaz slouží, k čí ochraně je stanoven, jaké by byly následky pro subjekt právního jednání, který zákaz neporušil - u takových osob je třeba chránit dobrou víru a nabytá práva. K omezení autonomie vůle a nastolení absolutní neplatnosti právního jednání opravňuje především případ, kdy je v souvislosti s porušením zákonného zákazu narušen i veřejný pořádek. S tímto pojmem občanský zákoník výslovně nepracuje, soudu slouží jako interpretační pomůcka. Nejedná se o kategorii vlastní jen právu veřejnému, nýbrž se jedná o kategorii prostupující celé právo. Veřejný pořádek tvoří souhrn hodnotových východisek, na nichž spočívají základy právního řádu zdejší společnosti. Moderní sociální stát užívá veřejný pořádek též jako nástroj k ochraně jednotlivce v hospodářském styku - zejména zaměstnance, nájemníka, spotřebitele. Veřejný pořádek je tak narušen, když se jednání přiči zákonnému zakazu určenému k ochraně takové osoby. Výjimečně i v případech, kdy zákaz porušila pouze jedna strana smlouvy, můžeme o následku absolutní neplatnosti uvažovat. Rozhodující je smysl a účel porušeného zákazu - zda se obrací nejen proti uzavření zkoumané smlouvy, ale též proti její soukromoprávní účinnosti, a tím proti jejímu hospodářskému výsledku. Podle již citovaného ustanovení § 42 ObčZ (Následek neplatnosti právního jednání), vznikne-li pro neplatnost právního úkonu škoda, odpovídá se za ni podle ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti za škodu. Toto kogentní ustanovení je rámcovým a v něm stanovená sankce dopadá na všechny případy neplatnosti právního jednání (ustanovení § 37 ObčZ, ustanovení § 38 ObčZ, ustanovení § 39 ObčZ, ustanovení § 40 ObčZ, ustanovení § 49a ObčZ). Otevírá se zde především možnost napravit škodu způsobenou důvěřivé straně, i když druhá strana neporušila žádný jiný právní předpis. Náhrady škody se však může domáhat nejen poškozený, který byl subjektem právního jednání, ale i poškozený, který stál vně neplatného právního jednání. Odpovědnost za škodu způsobenou neplatností není odpovědností smluvní, neplyne z porušení smluvní povinnosti; je to odpovědnost deliktní. Dá se říci, že skrze toto ustanovení se do našeho právního řádu dostává skromný prvek předsmluvní odpovědnosti. V zahraničních právních řádech je této problematice věnováno více pozornosti. Jedním z projevů předsmluvní odpovědnosti je, že každá smluvní strana má při kontraktačním procesu vynaložit náležitou péči, která se žádá od průměrně rozumné bytosti, aby uzavřená smlouva byla platná. Například strana, která zaviněně způsobí uzavření smlouvy s od počátku nemožným plněním (například protože věděla, že nikdy nebude moci plnit), odpovídá smluvnímu partneru za způsobenou škodu. Odkaz směřuje na ustanovení o odpovědnosti za škodu, tudíž na ustanovení § 420 an ObčZ. Splněny musí být tyto předpoklady: vznik škody, protiprávní čin, příčinná souvislost a

zavinění. Zákon nedefinuje, co za škodu považuje. Ustálená nauka i judikatura nás učí, že škodou je majetková újma vyjádřitelná v penězích, která se projevuje buď jako skutečná škoda (damnum emergens), nebo jako ušlý zisk (lucrum cessans). Jinak řečeno, škodou je penězi měřitelná ztráta. Za skutečnou škodu můžeme považovat náklady, které poškozený vynaložil na kontraktační proces, za ušlý zisk například nezrealizování jiného obchodu. Za protiprávní čin zákon pokládá neplatnost právního jednání. Je-li izolován výsledek (škoda) a příčina (protiprávní čin), soud podrobuje dalšímu zkoumání jejich vzájemný vztah. Zákon v ustanovení § 420 ObčZ užívá spojení „způsobit škodu“. Má tím na zřeteli užší souvislost mezi škodou a protiprávností, než v jakém je ke škodě kterákoliv jiná podmínka. Tuto užší souvislost označujeme pojmem příčinná souvislost (kauzální nexus). Zavinění se týká duševního života škůdce; oproti tomu vznik škody, protiprávní čin a příčinná souvislost jsou objektivními (vnějšími) znaky civilního deliktu. Zavinění je vysvětlováno jako vnitřní, psychický vztah škůdce k vlastnímu protiprávnímu činu a k jeho předpokládaným následkům. Hodnotí se podle dvou neoddělitelných složek - rozumové a volní. Podle toho, jak jsou oba prvky zastoupeny, rozeznáváme nedbalostní a úmyslné zavinění. Podle ustanovení § 415 ObčZ každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

23. S ohledem na shora uvedený skutkový závěr soudu procesní obrana žalovaného nebyla úspěšná, když žalovaný se procesně bránil tím, že a) převod pozemků mezi společnostmi [redacted] spol. s r.o. a žalovaným ad 2) společností [redacted] proběhl v roce 2009 platně a podle žalovaného ad 1) tedy není důvod, aby byla neplatná smlouva uzavřená v následujícím roce mezi žalovaným ad 2) společností [redacted] a žalobcem [redacted], b) i kdyby převod pozemků mezi společnostmi [redacted] spol. s r.o. a žalovaným ad 2) společností [redacted] nebyl neplatný, žalovaný ad 1) za to nenese odpovědnost, c) žalobci v každém případě nevznikla žádná škoda, neboť předmětné pozemky již žalobce vlastní. Účastenský výslech žalovaného ad 1), svědecký výslech svědka [redacted] a svědecký výslech svědka [redacted] potvrdily skutkové závěry vyplývající z listinných důkazů.
24. Podle ustanovení § 517 odst. 1,2 ObčZ je dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, v prodlení. Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení, výši úroku z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis. Podle ustanovení § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. odpovídá výše úroku z prodlení ročně výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.
25. S ohledem na přechodná ustanovení zákona č. 89/2012 Sb.(NOZ), soud ve věci aplikoval ustanovení ObčZ platného do dne 31.12.2013. Vzhledem k tomu, že se jedná o nárok, který vznikl přede dnem 1.1.2014, aplikoval soud právní předpisy platné do dne 31.12.2013, jak shora uvedeno (srov. ustanovení § 3028 odst. 1 a 3 zákona č. 89/2012 Sb.).
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 268 884 Kč sestávající ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 50 000 Kč, ze 14 úkonů právní služby á 12 300 Kč (převzetí věci, porada s klientem, podání žaloby, 4 x písemné vyjádření žalobce, účast na 5 ústních jednáních, z toho dne 15.2.2018 třikrát započatá dvouhodina), tj. 172 200 Kč, z paušální náhrady nákladů právního zástupce za 14 úkonů á 300 Kč, tj. částka 4 200 Kč, z DPH ve výši 21% z částky 176 400 Kč, tj. 37 044 Kč a z částky cestovních nákladů za účast na 5 ústních jednáních á 1 088 Kč, tj. částka 5 440 Kč. Tyto náklady tedy sestávají, jak shora uvedeno, ze zaplaceného soudního poplatku v částce 50 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle ustanovení § 6 odst. 1 a ustanovení § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši Shodu s prvopisem potvrzuje Krejná Blanka

1 000 000 Kč sestávající z částky 12 300 Kč za každý ze 14-ti úkonů uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 a. t. včetně 14-ti paušálních náhrad výdajů po částkách 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 a. t..

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný ad 1) povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu či exekuce.

Most 7. září 2018

Mgr. Iva Flaxová, v.r.
samosoudkyně

Tento rozsudek č. j. 17 C 235/2014-213 ze dne 7. září 2018 nabyl ve výroku I. právní moci dne 11. 6. 2019 a vykonatelnosti dne 15. 6. 2019, ve výroku II. právní moci dne 11. 6. 2019 a vykonatelnosti dne 15. 6. 2019, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, č. j. 8 Co 97/2019-236 ze dne 15. 5. 2019. Doložku připojila dne 12. července 2019 Kateřina Ješinová.